

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 172

Hoe kan een mens God zijn?

De vraag die in de titel van deze studie gesteld wordt, is vaak en op vele manieren gesteld. Het is geen juiste vraag. Ik heb deze als onderwerp genomen om de aandacht te trekken. Het antwoord hierop dient te zijn dat geen mens God kan zijn en dat het daarom geen zin heeft te discussiëren over de vraag hoe hij dat wel kan zijn. Velen hebben inderdaad geprobeerd God te worden en sommigen hebben zelfs beweerd God te zijn, maar niemand heeft gedaan wat alleen God kan doen.

De juiste vraag zou zijn: 'hoe kan God een mens zijn?' en aangezien op veel verschillende manieren in de Schrift wordt verklaard dat God mens geworden is, zou het correct zijn ons af te vragen hoe dat is gebeurd. Bovendien kan worden vastgesteld dat als God Zichzelf niet kan openbaren als mens op aarde, we, wonder boven wonder, iets ontdekt hebben wat God niet kan, iets dat voor Hem onmogelijk zou zijn, een karwei dat boven Zijn macht gaat.

'Zou voor de HERE iets te wonderlijk zijn?' was de vraag die bijna vierduizend jaar geleden aan Sarah gesteld werd door de hemelse bezoeker (Gen. 18:14). Jeremia verklaarde in zijn gebed tot de Here God: 'niets zou te wonderlijk zijn voor U' (Jer. 32:17). En het woord van de Heer kwam tot hem: 'zie, Ik, de HERE, ben de God van al wat leeft; zou voor Mij iets te wonderlijk zijn?' (Jer. 32:27). Er zijn echter ondanks de vele goddelijke openbaringen, zoals bovenstaande, bekrompen geesten die beweren iets te weten wat voor Hem te moeilijk is. 'Hij kan zichzelf niet als mens op aarde openbaren,' is hun infantiele bewering.

Dergelijke dingen worden beweerd ondanks de goddelijke verkondiging over iemand op aarde: 'Hem zal men de naam Immanuël geven, hetgeen betekent: God met ons' (Matt. 1:23) en de geïnspireerde uitspraak van Paulus: 'God is geopenbaard in het vlees' (I Tim. 3:16, St.Vert.).

En zelfs als, zoals de meeste tekstcritici beweren, het woord *THEOS* (God) in deze tekst in Timotheüs vervangen zou moeten worden door *HOS* (die), waardoor dit gedeelte zegt dat Christus geopenbaard is in het vlees, blijft deze tekst toch betrekking hebben op God: Die geopenbaard is in het vlees. De woorden hier zijn van gelijke strekking als die in Johannes 1:18, waar letterlijk vertaald staat: 'de enige God, Die aan de boezem van de Vader is, Hij openbaart Hem.'

Mensen die of hierover in onzekerheid verkeren, of anders alle vergelijkbare goddelijke openbaringen van de godheid van Jezus Christus volkomen negeren, zullen stellen: 'maar ik kan niet begrijpen hoe God een mens kan zijn en ik zal niet geloven dat Jezus God was voordat iemand mij dat ten volle en boven alle twijfel verheven kan uitleggen.'

Aan alle mensen die een zodanige houding hebben, zouden we moeten zeggen: het is geen zaak van uw inzicht. Het is een zaak van goddelijke openbaring. Het is niet de vraag of u het begrijpt, maar of u aanvaardt wat God heeft verklaard. Iemand wordt gelovige door te geloven in de waarheid waar men mee in aanraking komt. Wat God openbaart, zal de gelovige bereidwillig belijden zonder verder bewijs te eisen, hoewel men achteraf wel ijverig mag zoeken naar ondersteunende waarheden. Als we te maken hebben met Gods openbaring inzake Jezus Christus, is het geen zaak van ons intellect die in staat is het te accepteren, maar van ons geloof om te aanvaarden alles wat God heeft gegeven en op het moment dat Hij het heeft gegeven.

We zouden altijd de waarheid in gedachten moeten houden die de Here Jezus heeft uitgesproken: 'niemand kent (heeft volle kennis van) de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon en wie de Zoon het wil openbaren' (Matt. 11:27). Als wij dus met Gods openbaring over Christus te maken krijgen, 'hier wat, daar wat,' moeten we niet de rampzalige fout begaan het eerste principe, Gods openingszet, terzijde te leggen of te negeren totdat het laatste principe is geopenbaard. We moeten ons niet het oordeel aanmatigen dat wat God heeft gezegd onvoldoende zou zijn; ook moeten we geen poging doen om vóór we bereid zijn het te aanvaarden bevestiging te zoeken en te vinden in wetenschap, filosofie, of theologie. Een reis van duizend kilometer begint met de eerste stap en als we weigeren de eerste stap te doen 'in de

kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus' zou het kunnen zijn dat er geen verdere stappen meer gezet kunnen worden.

Kort geleden heb ik een brief ontvangen van een lezer van mijn *Seed & Bread*-studies, waarin hij zei: 'mijn broer, die in Ohio woont, en ik hebben een behoorlijk lange discussie gehad naar aanleiding van het artikel 'De godheid van Christus'. Ik weet dat u daar maar een beperkte hoeveelheid tekst kwijt kunt, maar misschien kunt u dit thema in de toekomst verder uitwerken. Dan kan ik mijn broer het blad sturen om hem te helpen en niet alleen hem maar ook anderen binnen het christendom. Ziet u, meneer Sellers, hij zal mij niet geloven als ik hem alleen maar een paar teksten stuur. Hij wil bergen en bergen teksten.'

Ik zou als antwoord hierop willen zeggen dat ik begrip heb voor zijn wens om zijn broer te helpen, maar hij heeft geen 'bergen en bergen teksten' nodig. Iemand die uitsluitend op basis van één duidelijke, beslissende uitspraak in de Schrift, niet kan geloven dat Jezus Christus God is, zal ook niet geloven al wordt hem een treinlading bewijsteksten gestuurd en voor zijn deur uitgeladen. In verband hiermee geven we een vrije parafrase van de woorden van de Here Jezus en zeggen we: 'hij heeft het getuigenis dat in Johannes 1:1-14 is gegeven. Als hij dat niet gelooft, zal hij ook niet worden overtuigd al zou iemand opstaan uit de dood.'

in Johannes 1:1-14 wordt iemand voorgesteld Die het Woord wordt genoemd, dat is de Logos. Van Deze wordt verklaard dat Hij deel uitmaakt van (*PROS*) God en dat wordt gevolgd door één van de meest gewichtige, ingrijpende en belangrijke uitspraken van de hele Schrift: 'en de Logos was God.'

Hierop volgend wordt de Logos positief geïdentificeerd als de Schepper. Er wordt ons gezegd: 'alle dingen zijn door (*DIA*) het Woord geworden en zonder Hem is geen ding geworden, dat geworden is' (Joh. 1:3). En, dienen we ons hier af te vragen, als de Schepper van alle dingen niet God is, wil dan iemand zo vriendelijk zijn te vertellen wie of wat God dan wel is? Het voorzetsel *DIA* (door) verlaagt de Logos niet tot het niveau van slechts een tussenpersoon, of een werktuig, aangezien dit voorzetsel vaak wordt gebruikt voor de Absolute God. Zie Romeinen 11:36; Galaten 1:1 en Hebreeënen 2:10.

Vervolgens wordt ons gezegd dat in Hem leven was (1:4). Niet het leven dat is afgeleid van een ander, maar leven in Hemzelf, leven zoals alleen de Godheid leven kan hebben en Hij is in staat leven te geven aan wie Hij dat wil (Joh. 5:25,26).

Bovendien wordt ons verteld dat de Logos het ware licht was dat ieder mens die in deze wereld komt, verlicht (1:9). Dit licht was werkelijk en

het scheen en de werking ervan in alle mensen verklaart waarom Paulus over het menselijk ras kon zeggen: 'hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt' (Rom. 1:21) en 'het hun niet goed gedacht heeft God in erkenenis te houden' (Rom. 1:28, St.Vert.).

Ten slotte komen we tot de voornaamste uitspraak van dit gedeelte waarin 'wij Jezus zien, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods,' van Wie wordt gezegd 'de Logos is vleesgeworden en het heeft onder ons getabernakeld en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de enige Logos van de Vader, vol van genade en waarheid.' Ik heb hier het woord Logos toegevoegd. Het woord *MONOGENES* (eniggeboren) is een bijvoeglijk naamwoord en een bijvoeglijk naamwoord kan nooit alleen staan. Het onderwerp van dit hele gedeelte is de Logos en daarom is dat het woord dat hier moet worden toegevoegd.

Het was dus de Logos die vleesgeworden is, een mens in deze wereld, waarmee Hij Gods persoonlijke Uitdrukking bij de mensen bracht. De Logos, waaraan alles zijn bestaan te danken heeft, die de mens op aarde geschapen heeft, is lid van het menselijk ras geworden. Daarom zullen we zijn Naam noemen (maken we Zijn Persoon bekend): Immanuël, hetgeen betekent: GOD MET ONS (Matt. 1:23).

Zoals we al eerder hebben opgemerkt, zijn de feiten zoals zij voorkomen in Johannes 1:1-14 voldoende om de waarheid van de godheid van Jezus Christus vast te stellen. Een waarheid die vastgesteld is, is dat op grond van het feit dat God heeft gesproken. We moeten geen duidelijke waarheden loslaten omdat we niet alle vragen kunnen beantwoorden die daarmee samenhangen. Zoals we eerder gezegd hebben, aangezien een mens een gelovige wordt door te geloven in de waarheid waarmee hij te maken krijgt, heeft hij geen recht te eisen dat 'bergen en bergen teksten' moeten worden gegeven voordat hij kan geloven.

Als de waarheid van Johannes 1:1-14 wordt voorgesteld aan 'Christadelphians'¹ en hen die zichzelf betitelen als 'Jehova's Getuigen', twee groepen die als confessioneel uitgangspunt de godheid van Jezus Christus ontkennen, vallen zij terug op de oude ariaanse filosofie die beweert dat Jezus Christus een ondergeschikte positie had. Het is zoals Sir Robert Anderson heeft gezegd over de zogenaamde kerkvaders: 'de ariaanse controverse verschaft inderdaad buitengewoon duidelijk bewijs van wat vaker is opgemerkt, namelijk dat de Vaders zijn beïnvloed door het heidendom dat in hun omgeving heerste en waarvan zo veel van hen voor hun bekering tot het christendom waren doortrokken. En voor

¹ In Nederland 'broeders in Christus' geheten (<http://www.broedersinchristus.nl>).

de heidense geest was er niets belachelijk of zelfs ongerijmd aan het idee van een ondergeschikte god, terwijl voor ons, die alleen over God denken als het Opperwezen, het een contradictio in terminis is en als absolute onzin overkomt. Voor ons is het onderwerp of Christus God of slechts een mens is daarom duidelijk een eenvoudig' (*The Lord from Heaven*, p. 54).

Als we de 'Jehova's Getuigen' erop wijzen dat van de Logos die vleesgeworden is, verklaard wordt dat Hij de Schepper was, is hun ingestudeerde antwoord altijd: 'Hij was Gods tussenpersoon voor de schepping.' En als we ze dan laten zien dat de Bijbel Jezus Christus als de Redder naar voren brengt, is hun ingestudeerde antwoord: 'Hij was Gods tussenpersoon voor de redding.'

Hoe mensen die beweren getuigen van Jehova (Yahweh) te zijn zulke uitspraken kunnen doen, is iets wat mij boven de pet gaat. Juist in het gedeelte waaruit zij hun naam hebben afgeleid, wordt de uitspraak gedaan: 'Ik ben dezelfde; vóór Mij is er geen God geformeerd en na Mij zal er geen zijn. Ik, Ik ben de HERE, en buiten Mij is er geen Verlosser' (Jes. 43:10,11). En als zij beweren dat Christus de tussenpersoon was waardoor God geschapen heeft (de onderaannemer die in feite het werk heeft gedaan) zouden we ze moeten wijzen op de woorden van Jehova (Yahweh) in Jesaja 44:24, waar staat: 'zo zegt Yahweh, uw Verlosser, en uw Formeerder van de moederschoot aan: Ik ben Yahweh, die alles gemaakt heb; die de hemel heb uitgespannen, Ik alleen; die de aarde uitgebreid heb door eigen kracht.' 'Opdat men het wete waar de zon opgaat en waar zij ondergaat, dat er buiten Mij niemand is; Ik ben de HERE, en er is geen ander... Ik ben het, die de aarde gemaakt en de mens daarop geschapen heb; mijn handen hebben de hemelen uitgespannen en aan al hun heer heb Ik mijn bevelen gegeven' (Jes. 45:6,12).

De zoeker naar de waarheid mag misschien geneigd zijn God te vragen: 'U bedoelt dat U het Zelf heeft gedaan, dat er niemand naast U was, dat deze aarde en de mens daarop door Uw eigen handen zijn gemaakt?' 'Als dat gebeurt, zal het antwoord daarop zijn: 'Ik heb gesproken.'